

Landboforeninger, 4 valgte af De samvirkende danske Husmandsforeninger og 1 med Foderstofhandelen kendt Medlem valgt af Andelsudvalget. 1 af Landboforeningernes og 1 af Husmandsforeningernes Medlemmer i Udvalget skal være bosat i de sønderjydske Landsdele.

8. For *Overtrædelse* af nærværende Lov eller de i Medfør af samme truffne Bestemmelser finder Straffebestemmelserne i Lov af 16. November 1914 og Lov af 7. December 1917 Anvendelse.

I Motiverne til det af Landbrugsministeren fremsatte Lovforslag udtales, at „i alle de for Ministeriet foreliggende Indstillinger er der Enighed om, at Befolkningens Forsyning med Brødkorn fremdeles bør sikres paa Grundlag af den hjemlige Kornavl, og at saavel Udførselsforbud som Opfodringsforbud for Hvede og Rug derfor bør opretholdes. I Overensstemmelse dermed foreslaas Bibeholdelse af Afleveringspligt for Hvede og Rug“. — Med Hensyn til Afleveringsprisen fremgaar det af de med Lovforslaget fulgte Bilag, at Repræsentanter for De samvirkende danske Landboforeninger foreslaar, at der maa blive fastsat en Pris, der muliggør vederlagsfri Ombytning med Majs eller Oliekager af tilsvarende Foderværdi, medens Dansk Landmandsforening foreslaar, at Brødkornet maa blive betalt med Verdensmarkedets Pris. Ministeriet fulgte Landboforeningerne og foreslog en Pris af 43 Kr. pr. hkg. stigende med et Opbevaringstillæg paa indtil 1 Kr. til 44 Kr., gældende for hele Høstaaret. — Baade af Hensyn til selve Afleveringen af Brødkornet som til dets senere Opbevaring foreslaas „som Overgang til mere normale Tilstande, at der indføres en Kvalitetsbetaling ved Levering baade fra Landmænd til Statslager og fra Statslager til Mølle“, idet den hollandske Vægt, som var den før Krigen gældende Kvalitetsmaaler, foreslaas indført ved Afregningen, saaledes at de nævnte Afleveringspriser sættes i Forhold til „Rug af hollandsk Vægt 114—118 inkl. og Hvede af hollandsk Vægt 126—128 inkl.“. Der foreligger herefter, hedder det i Forslagets Motiver, „ikke længere Nødvendighed for en Kornligning med bestemt Afleveringspligt for hver enkelt Ejendom, ligesom heller ikke Adgangen til Ombytning in natura kan anses for paakrævet. Ved Udeladelse af Kornligning og Ombytningsret opnaas væsentlige Besparelser i Udgifterne ved Lovens Gennemførelse“. — For mulig at tilvejebringe yderligere Nedsættelse i Udgifterne har Opmærksomheden særlig været henvendt paa Muligheden af helt eller delvis at afskaffe Statslagerinstitutionen. Af Hensyn til selve Afleveringen og til den lavvægtige Rugs Tørring vil det imidlertid være nødvendigt at opretholde Statslagre for en Del af